

blog

GIƯỜNG TẦNG KÝ

MÁCH LẼO

Mai Hương, sinh viên ở nội trú trong ký túc xá, sủng sinh trong bộ váy trắng, cả phòng ai cũng ngạc nhiên. Từ trước tới giờ, mỗi buổi tối đều thấy Hương ở phòng. Trời mưa, Hương lội qua sân ký túc xá ngập đến bụng chân. Xuống đến tầng một, Hương buộc phải tháo đôi tất da chân tay xách lội qua sân ngập nước. Một chiếc ô tô con màu trắng, nước ngập ngang bánh đang chờ ở dưới. Hương tươi cười bước lên xe và sáng ngày hôm sau mới trở về...

Những câu chuyện kéo dài miên man trong đêm hôm Hương vắng mặt... Người nói, Hương yêu đại gia hơn đến gần 20 tuổi. Một sinh viên khác cho nghe được thông tin anh này làm du lịch, một tháng mới ghé thăm chơi 1 lần. Nga với xuống nói chua chát: "Lợi dụng nhau cả thôi, em có sắc đẹp, tuổi trẻ, anh có tiền..."

Đồng hồ chỉ 11 giờ, ký túc xá đóng cửa. Mọi người bắt đầu quay sang đổ nhau. Giờ này Hương đang ở đâu và đang làm gì? Có nhiều câu trả lời, ác ý có, thiện ý cũng có. Mai từ giường tầng trên với xuống trả lời bằng câu hỏi: "Đêm hôm mưa gió, đi ô tô riêng với con trai thì liệu có chuyện gì xảy ra?". Rồi từ đấy, câu chuyện lại xoay sang một hướng khác. Chị có thâm niên sang phòng lại chuyển sang "giáo huấn" các em sinh viên "trẻ người non dạ": "Con trai không nên tin, con gái thì phải giữ lấy thân"...

1 giờ đêm, đèn phòng tắt đi. Đèn bàn đỏ sáng ở từng góc giường, ai cũng có việc riêng. Chẳng còn ai đã động đến Hương và chiếc xe ô tô hạng sang chạy xuyên trong màn mưa đêm.

7 giờ, chiếc xe ô tô lại đậu ngay trước cửa nhà chờ. Hương váy trắng bước xuống. Ở phòng, vẫn còn vài người ngủ muộn vì học ca chiều. Mai quay sang hỏi khéo: "Hương đi đâu mà không báo về phòng, làm cả phòng

lo". Hương ú ớ trình bày lý do, rồi tỏ ý xin lỗi vì không báo. Mọi người cứ làm lơ như chưa từng có chuyện gì xảy ra. Câu chuyện nhạy cảm về cô nữ sinh và vị đại gia nọ chỉ bắt đầu khi Hương vắng mặt...

MỖI THÁNG MỘT CHUYỆN

Đầu năm học, khi chuyện học hành mới là khởi động, tâm lý nghỉ hè vẫn còn vương vấn, câu chuyện giường tầng lại xoay quanh đề tài muôn thủa túi tiền sinh viên. Trong thời buổi đồng tiền mất giá, sinh viên ngoại tỉnh vẫn phải đau đầu với cơm áo gạo tiền ở cái tuổi 20.

Mai Hạnh (sinh viên năm thứ 2, Khoa Sinh học, Trường ĐHKHTN) lắc đầu ngán ngẩm: "Tinh dầu cho xa, gói mỳ tôm là thức ăn chính của sinh viên mà leo thang lên đến 2.500đ/gói, xuất com giá rẻ 10.000đ. Vị chi cả ngày chỉ ăn và ăn cũng đã mất 25.000đ chưa kể khoản chi tiêu sinh hoạt khác". Thanh Hiền (sinh viên năm cuối Khoa Triết học, Trường ĐHKHXH&NV) than: "Khi mới vào đại học cách đây 3 năm, với 700.000 đ mà chưa bao giờ thiếu tiền, giờ 1,5 triệu vẫn phải ăn thất ăn bộp, co kéo, cuối tháng vẫn phải đi vay". Mai Hoa (sinh viên Khoa Sư phạm Ngữ văn) thì nói: "Minh cầm tiền như bị mất trộm. Đầu tháng cầm tiền lên, đến chiều chỉ còn 50.000 đ trong túi". Nộp hết các khoản cứng: tiền nhà, tiền điện nước, tiền ăn, tiền vé xe. 50.000 đ còn lại là khoản tiêu vặt cả tháng của Hoa. Nhiều sinh viên rĩ tai nhau, ra đường là phải chi tiêu, nên chỉ đi học mới bước ra khỏi nhà. Nhưng đó cũng chỉ là biện pháp tình thế. Nếu không kiếm thêm thì với số tiền bố mẹ gửi lên, lúc nào sinh viên cũng trong tình trạng đói kém. Nhưng buôn ra cuộc sống để kiếm tiền thì không có thời gian để học. Áp lực từ cuộc sống, kiếm tiền, đè nặng lên sinh viên. Với sinh viên năm cuối, câu chuyện "túi tiền" càng trở thành đề tài thời sự hơn. Vì sắp họ sắp là tân cử nhân, phải độc lập tự trang trải cuộc sống. Mai Linh (sinh viên năm cuối Trường ĐH Ngoại thương) tâm sự: "Minh đã là sinh viên năm cuối mà khoản gì cũng xin bố mẹ thấy rất ngại. Nên khoản gì là chính đáng thì mới xin bố mẹ". Nếu muốn trụ lại Hà Nội, tân cử nhân phải làm gì khi bố mẹ không

còn phụ cấp, sống ở đâu khi ký túc xá không nhận?

8X "CHẤM ĐIỂM" 9X

Có một 9X trong phòng ký túc xá. Tân sinh viên 9X này đã làm xáo trộn cuộc sống vốn rất bình bình, tẻ nhạt của 8X "đời cuối".

Không rụt rè, cô bạn tên Quỳnh (K53 Đông phương học, Trường ĐHKHXH&NV) chạy quanh phòng để tìm hiểu mọi góc ngách. Quỳnh kể chuyện mấy bà chị 9X chỉ trở mắt nhìn. Sau mỗi câu chuyện, luôn có một câu quen thuộc: "Đúng là 9X, mình già rồi!". Quỳnh vẫn còn nét "hoang sơ" của thời kỳ quá độ từ học sinh phổ thông lên sinh viên đại học. Quỳnh cá tính, cởi mở, cô thích nghe nhạc rock, thích mặc quần áo bụi... Nhiều câu "tuyên ngôn" của Quỳnh làm mấy 8X cứ tròn mắt nhìn nhau. Ngôn ngữ mà 9X hay nói là know death now (biết chết liền). Quỳnh kể: "Lớp có 25/90 sinh viên giờ tay xung phong làm cán bộ lớp". Có sinh viên ghi chép trên lớp toàn là bằng tiếng Anh, Quỳnh không ghi chép kịp nhìn sang bạn bên cạnh mà choáng váng đầu óc.

8X còn nhớ đến ngày đầu tiên nhập học, phải ở một mình, ăn bữa cơm đầu tiên ở Hà thành, nước mắt cứ ứa ra vì nhớ nhà. Trong khi đó, Quỳnh tự lên Hà Nội nhập học. Người cô họ xa tìm chỗ cho Quỳnh ở trong ký túc xá. Khi Quỳnh mới vào phòng, các thành viên 8X trong phòng vẫn thấy hình bóng mình trong cô tân SV. Vừa vào phòng, Quỳnh đã có nick name "em út". Mỗi buổi đi học về, Quỳnh đều lúng lẳng túi com hộp. Gia nhập cuộc sống sinh viên, màn chào hỏi là làm quen với những túi com hộp. Hay hỏi han, các 8X quen với câu hỏi của Hương, lộ trình chuyến xe bus?; Bỏ một buổi học thì có sao không?... Từ khi Quỳnh chuyển vào phòng, mọi người thường nháo nhác lên gọi điện nếu thấy "em út" về muộn. Cá tính năng động, và quan điểm thoáng là vậy, Quỳnh vẫn ngạc nhiên khi nghe 8X bàn về "chuyện giới tính", hay mở miệng là nhắc than "chán". "Có đúng thế không chị? Sao lại có chuyện lạ như thế nhỉ?". Với câu hỏi thường trực đó của Quỳnh, các chị 8X chỉ lắc đầu rồi cười: "3 năm nữa em sẽ thấy thế!".

>> LUU THỊ VÂN